

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חירשמלד שליט"א
ראש כולל עוסרת חיים ברוך, קלילנד הייטס

for Shimon to get out of his space. Shimon came out of *Shul* and tried to edge his car out harmlessly but ended up damaging Reuven’s car. Does Shimon have to pay for the damage? **Answer:** If someone blocks my path with his objects, I am not allowed to deliberately damage them (1). If I unwillingly broke something walking in or out, I am *patur*. Here, Shimon tried to avoid the car and wasn’t able to, so he is *patur*. Shimon is not obligated to sit and wait until Reuven moves his car and loses time and/or money by waiting, because of the negligence of Reuven. **Question:** Reuven threw a glass jar into an area where cars drive and park, and did not clean up the sharp pieces of glass. Shimon drives there and damages his tires. Does Reuven have to pay? **Answer:** Reuven did an *aveirah* by leaving the glass shards there (2). Nevertheless, he is exempt from paying. Even though most of the laws of damages in *Choshen Mishpat* are full of sound human logic, in a few cases there are *halachos* that may not be understandable to us. The *Torah* rules that a pit (בור) and similar types of objects that are left around are only obligated if an animal was damaged, but not if items were damaged.

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY
Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (14)
Renters/Landlords. Before the *Yamim Tovim*, we discussed monetary *halachos* regarding a landlord and tenant, including obligations regarding the condition and maintenance of premises and ongoing maintenance. We now move to a different section relevant to vehicles, both to damage done and borrowing cars.
Laws of Vehicles. If one is driving a vehicle and causes damage by hitting something, it is not the same as when one’s cow would damage another person’s property or body, and all the relevant *halachos*, but rather it is similar to the *halachos* of “*Adam Hamazik*.” This is because the person is controlling the movements of the car and it is as if he is using his own strength (כוח). Usually there is a slight element of negligence [not an *ones gamur*] and thus the driver has to pay in full. When a person parks his car, he has to do so legally, in places made for parking, and in a way that others who are backing out can do so freely without risking hitting him. This is especially relevant in *shul* and school parking lots where people are often in a hurry to get in and out.
Question. Reuven parked his car improperly, making it difficult

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא בתרא קכז.

שבת שבת שבת says that a טומטום later discovered to be a זכר, is not given his ברית מילה on the 8th day if it falls out on the 8th day. “אשה כי תזרע וילדה וימטה – מילה בשבת” Even though we learn that גזירה דזכר from the *pasuk* [שבת קלב]. “וביום השמיני” *pasuk* learns that the *pasuk* is from birth. Since this טומטום was indiscernible from birth, he is excluded from this *mitzvah*. “ומה אומר” מנחות 10b. The *Gemara* discusses if traveling on *Shabbos* above 10 *Tefachim* from the ground (flying, boat) would be restricted by the תרום. The *Gemara* brings a story where someone gave a *shiur* on *Shabbos* in the *Bais Medrash* and סוּרָא on the same *Shabbos*. Considering they are so far from each other, the *Gemara* assumes that it must have been אליהו הנביא who flew from one place to another, so we see that one may travel out of the תרום by flying. The *Gemara* suggests that this even might have been אדון (demon) so the question remains unresolved. Consequently, we *pasken* לחומרא and one may not travel לתרום even if he is traveling 10 *tefachim* above the ground.

The *Ba* explains this מנהג and quotes the above, that traveling above 10 *tefachim* on *Shabbos* is a ספק איסור תרום, so איסור תרום can’t travel on *Shabbos*, so immediately after *Shabbos* is over when he may come, we mention his name and pray that he arrives speedily. The *Chofetz Chaim*, [ליקוטים ס’ צח] **חתם סופר** asks, if אליהו is restricted by the תרום, why by a מילה on *Shabbos* do we set a seat and say “?הא הכסא של אליהו”? He can’t attend anyway! The *Chasam Sofer* answers that it was only the נשמה that ascended to heaven and it is that *neshama* that attends a *Bris*. This *neshama* is not governed by the *halacha* of our world. When אליהו comes to announce *Moshiach’s* arrival, it will be in the גוף that was left behind. It is this bodily form that is restricted by the תרום. Hence, his announcement can’t be made on *Shabbos* (above ב”ח), but his *neshama* can attend a *Bris*.

when (על פי קבלה) because ליל שבת וי”ט on קידוש לבנה we don’t say that this is the reason we don’t say קידוש לבנה and are going to the **שני’ת הרדב”י**. [ח”ד ס’ קלג] **שני’ת הרדב”י**. He says the reason is that people should be home with their families on Friday night and it’s “לא אורח ארעה” to be out. but doesn’t approve of it. He says the reason is that people should be home with their families on Friday night and it’s “לא אורח ארעה” to be out.

הוא היה אומר

Rabbi Dovid Yisroel Ber Kaufmann zt”l (Reflections of Redemption) would say: “In the six hundredth year of Noach’s life ... all the wellsprings of the great deep burst forth and the windows of heaven opened.” The **Zohar**, the fundamental work of Jewish mysticism, explains the esoteric meaning of the *posuk* as follows: In the six hundredth year of the sixth millennium the gates of wisdom above and wellsprings of wisdom below will be opened; the world will then be prepared to enter the seventh millennium.”

A Wise Man would say: “The friend in my adversity I shall always cherish most. For I can better trust those who helped to relieve the gloom of my dark hours than those who are so ready to enjoy with me the sunshine of my prosperity.”

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	 ONLY	104,087 already signed Sign local!	"ONLY a Real Connection With Hashem Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org
--	--	------------------------------------	--

בראתי יצר הרע ובראתי לו

תבלין

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARTICLES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY.

WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

MONSEY EDITION

הדלקת נרות שבת - 5:33
זמן קריאת שמע/ מ"א - 9:28
זמן קריאת שמע/ הגר"א - 10:04
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:56
זמן לתפילת מנחה גדולה - 1:10
שקיעת החמה שבת קודש - 5:50
מוצ"ק צאת הכוכבים - 640
צאה"כ/ לרבינו תם - 7:02

(Courtesy of MyZmanim.com)

מולד חודש חשוון
פריסתא (יום 1)
4:05 PM
פ"ט 14 חלקים

שבת קודש פרשת נח – ב' דראש חודש מרחשון תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Noach - November 2, 2024

טיב התבלין

מאת הגאון רב ממלא מקומו הרב בנימין שליט"א, ר"י שני תוספתא של ימינו

וידו בני נח הצאים מן התבה שם הם ויפת והם הוא אבי כנען. שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ (פ-תי) - הערכה ראויה לילד ישראל ונה, כשמתבוננים בסדרי המקראות מתעוררת תמיכה, כי המקרא הראשון ויהי בני נח וגו' נצרך לענין הסיפור הנ"ל האמור בסמוך. כי כל הנוכחים בזה המקרא היו מעורים בהנעשה עם נח וכפי שיחזה הקורא בתורה. אך תוכן המקרא שלאודיו נראה כמיותר או כעומד שלא במקומו, כי מבלי שאמר הכתוב שמאלה נפצה כל הארץ יתגלה הרב לעיני ההוגה בהמשך הפרשה להלן, כשמפרשת התורה כל משפחות האדמה צאצאיו של נח, ולמה היה צורך לייחד מקרא שלם לכך? וגם אם ראתה התורה איזה צורך להדגיש את הדברים מן הראוי היה להעמיד את האמור להלן סמוך לענינו כשמתחיל למנות את צאצאיהם. ולא כאן כשתיכף לאחר מכן מתחיל לדבר מקורותיו של נח, וכל המתבונן רואה שהדברים נאמרו כעידוב ענין בתוך ענין. וי"ל שלכך נכתב מקרא זה ותיכף להוכיח צאתם מן התיבה, כי רצתה התורה ללמדנו האך עלינו להעריך יד קטן שזה עתה נולד להריו. כי אלו השלושה היו בצאתם מן התיבה כילדים הנולדים מחדש. כי כל העולם היה שגם, ואלו יצאו מן התיבה לאידו של עולם כחדשים מקיבו באו. והמה לנו התורה להתבונן בהנעשה או בצאתם מן התיבה כי אכן או יצאו רק שלושה אנשים בלבד, אבל לבסוף נפצה כל הארץ מהם, ומה עלינו ללמוד מה טעמן בילד רך הנולד שזה עתה יצא לאידו של עולם שגם אם לעת עתה נדמה לנו שאינו כי אם קטן הנולד ביותר, אבל סברות הימים יתגדל והיה לאיש ויבנה את ביתו ויבנה להמון צאצאים כפי שיענינו ראות כדוחם שכשמתסלקים מן העולם נקיים שהארכו ימים. מונים משפחותיהם בין אלה לאלה והמש מאות נכדים ויותר.

הכרה זו נחוצה היא לכל הורה ומחנך. עליהם לדעת שאין הם מחנכים רק אותו בן

עדותיך אתבונן

לפני שמו הרב אברהם יהוא אברהם שליט"א, נפטר שנה אחת

עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוצי בכפר ... (ו-י) - לימוד נפלא מבנין התיבה

אתא במדרש תנחומים (אות ה'): "עשה לך תבת עצי גפר, אמר רב הונא בשם רבי יוסי, מאה ועשרים שנה היה מתרה הקודש ברוך הוא ברור המבול, שמה עשוי תשובה. כיון שלא עשה תשובה, אמר לו: עשה לך תבת עצי גפר. עמד נח ועשה תשובה ונטע ארזים והיו אומרים לו: ארזים אלו למה? אמר להן, הקודש ברוך הוא מבקש להביא מבול לעולם, ואמר לי לעשות תבה, כדי שאמלט בה אני וביתי. והיו משחקים ממנו ומלעגיץ בדבריו. והיה משקה אותן ארזים והן גדלן. והיו אומרים לו: מה אתה עושה? ומשיב להן כענין הזה, והיו מלעגיץ עליו. לסיף ימים קצצן והיה מנסרן, והיו אומרים לו: מה אתה עושה. ואומר להן כך, והיה מתרה בהן. כיון שלא עשו תשובה, מיד הביא עליהן מבול, שנאמר: וימח את כל היקום". ע"כ. וכבר הק' המפרשים על דברי המדרש, מדוע הוצרך נח לנטע ארזים, לבנות את התיבה, למה לא היה יכול למצא ארזים שהם כבר נטוע ועומדי? ולא עוד, אפילו אם נימא שנה לא היה יכול למצא ארזים שהם כבר נטוע, מ"מ למא' נובע זה כלל באיזה ארזים השתמש נח לבנין התיבה?

ונראה בעתה"ל בא"ר דברי המדרש. והנה אנשי דור המבול, השחית דרכם, בעבודת

או תלמיד בלבד, כי אם אותו ואת כל הצאצאים שיתרבו על ידו ברבות הימים. כי זה הוזכר שהם מעניקים אותו יחדיו זה הנער ברבות הימים לבניו ולצאצאיו אודיו, וכשהוא ומתנן יתבוננו ויבינו איזה עלמות הם בונים בחינוכו של הנער העומד מולם. כלומר, הם יבינו שבאותה שעה שהם מחזירים בו ידאה ואהבה הם מדיים פעלים להקב"ה עד סוף הדורות, תהיה גישתם לעבודתם בצורה נכונה יותר, ושקיעו בהם את מיטב כוחותיהם. כדי להנחותם בדרך הישר והרצוי. ובמידה שאוהים מתלמידים יתקשו בלימודיהם, שקיעו יותר ויותר בכוחו הסברה ועד שתקבלו הדברים על דעת התלמידים, כי יבינו שמתוך כך מחבבים את התורה על תלמידים, ועי"ז יכו גם התלמידים להנחיל חיבה זו לבניהם ולצאצאיהם אחרים. וכמ"כ אם יהיו בין התלמידים כאלו שלא יתנהגו כראוי, לא יתנו להגשותיהם לעשות את שלהם, מבלי להתבונן וישב האך עליהם להניב באופן קדישה זה תועלת להתלמיד, כי לפעמים כשתלמיד עושה איזה עוולה, מיעודר דוצן להוכיחו או לדכותו כדי להכאיב את הגוף או הנפש, כי המחשבה הששחית אומרת שאם ידע התלמיד שהנהגה שלילית כרוכה בכאב ישתדל להתנהג כראוי, אולם לפעמים מתעללו רק מאימת רבו, ולכן כשמדובר בתלמידים מוכשרים ונבונים שיוכלים להכריח בחומרת מעשיהם. עדיף להסביר להם בנייתו כמה אילים הם מעשיהם, עד שמעצמם לא ידעו שוב לסוד לתקלתם. ומעתה יהיה לרבים זכות בהליכותיהם הישרים וגם בהליכותיהם של בניהם ודורותיהם לאורך כל ימיהם ושנותיהם. ואשרי המחנכים שיוכים לדאות ברכה בעמלם, כי אי אפשר לדעת מה יולד יום, ואפשר שאותה האהבה שחורה זה עתה בלב הנער הנגרות מהכסה של קדושה בקרב העם הישראלי בעוד כמה וכמה דורות בו בשעה שהלמד או האב כבר יהיו בעולם שכולו טוב ומעשייהם הטובים יעשו עדיין פירות.

החמורת שבתורה, וחטאו בגילוי עריות, ובעבודה זרה, ובגזילה, ובעוד כמה עבירות רעות. ועל הני עבירות יש תאוה גדולה עד מאוד, כמו שאמר חז"ל שגול ועריות, נפשו של אדם מחמרתן, ומתאוה להם. [וגם יש תאוה גדולה לעבוד עבודה זרה, אבל כבר בטלו חז"ל אותו יצר הרע] וא"כ, על הני עבדות קשה מאוד מאוד לעשות תשובה, ומשום הכי, בא נח ונטע ארזים, כדי לבנות את התיבה, ויש לימוד נפלא מזה. והנה משעת הנטיעה עד שעת קצירה צריך הרבה הרבה זמן, וארזים אינו גדלים ביום אחד. ומהה אנו יכולים ללמוד האופן לעשות תשובה, דמי שרוא בעל עבדה, ועושה כל הני עבדות רעות, אה"נ להיות בעל תשובה גמורה ביום אחד, וזה דבר קשה מאוד. אבל אם מתחיל לעשות תשובה, ומתחיל ללחוץ עם יצרו, ובכל יום ויום יוסיף עוד לעשות הטוב בעיני ה', במשך הזמן יהיה בעל תשובה גמורה. וזה ממש כמו הארזים שאינם גדלים ביום אחד, אלא במשך הזמן גדלים קצת קצת. ואחר זמן מרובה יש אילן גדולה. ומטעם זה, יש לבאר מדוע הקב"ה נתנה זמן ארוך של "מאה ועשרים שנה", לאותו דור לעשות תשובה, והדבר צ"ב מדוע הוצרך זמן ארוך כ"כ לעשות תשובה. ואפשר שהטעם משום, שכמו שצריך זמן רב לגדל ארזים, כ"כ צריך זמן רב להיות תמים במעשיו וק"כ שנה הוא כל ימי חי האדם - והיינו להיות תמים במעשיו, אפשר שצריך כל ימי חייו.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melanctim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות סימן לבנים

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול ... (1-1)

Although Noach had great faith in *Hashem* and followed His every command under a great deal of pressure and mockery, he nonetheless maintained a flaw in his *Emuna* and for that reason waited for the waters of the *mabul* (flood) to almost literally push him and his family into the *Teiva* (Ark). While *Chazal* derive this from the *posuk*, it seems almost incredible. Noach would now at the last minute somehow hesitate? Shouldn't he have run into the *Teiva* with glee? **R' Y. Dov Krakowski *shlita*** explains that while Noach listened to *Hashem's* instructions and built the ark, collected the animals, and prepared the necessary provisions, he still lived in a world of routine. This world of routine was so powerful that it (almost) overpowered his trust in *Hashem*. Noach somehow allowed routine rather than his faith in *Hashem* to take charge. Noach couldn't imagine the flood actually coming and thus denied it until he no longer could.

In this vein, the **Ziditchover Rebbe *shlita***, tells over the following story about the importance of elevating oneself above the routine: One Friday afternoon, a man entered the study of the renowned **Tchortkover Rebbe, R' Yisroel Friedman *z"l***, with a request that was very common in those days.

"My son was drafted into the army. We are devastated," the man began. "However, we do have a way out. On Sunday, we have an appointment with a doctor who will declare him unfit for service. This way he will be spared certain misery, perhaps even death in that terrible army. *Rebbe*," he asked, "I need your blessing that he will evade the draft."

The *Rebbe* quietly told the man that *Shabbos* was nearing and he could not concentrate on blessings. The man should return to him on Friday night after his *tisch* and he will see him then. The man did so. After most of the *chassidim* had left, the man repeated his request, almost verbatim. Again the *Rebbe* was non-committal. "Return to me after the *Shacharis*." Unperturbed, the man noted that he would really like to resolve this matter before Sunday morning.

Shabbos morning, after *davening*, the man approached the *Rebbe* again. Calmly he repeated the predicament. "Sunday morning, I am going to a doctor who will falsely declare my son unfit for military service. Please pray that we will evade conscription." The *Rebbe* was not moved. Again, he deferred until the afternoon. At the third *Shabbos* meal, the scene repeated itself yet again, precisely the way it had the previous three times. "I understand that you are leaving Sunday morning. Come back to me late Saturday night," said the *Rebbe*. "By then I will have an answer for you."

All this time, the *Chassidim* were shocked, their curiosity was piqued. They had never seen their *Rebbe* so reluctant to mete out a blessing, especially when it was one that would save a Jewish soul from the frightful Polish army.

On *Motzei Shabbos*, a large crowd gathered as the man approached with his request. Frustrated and disgruntled, the man, once again, repeated his story, almost verbatim, for the fifth time. Staring at the *Rebbe*, he waited for a response.

Immediately, the *Rebbe* sprung from his chair and began to shout. "What are you asking me? Why should one even try to evade the service of our wonderful country? How dare you ask for a blessing of that sort? Your son would make a fine soldier for our country. I wish him the best of luck in the army!" The man quickly scurried from the room and left town.

The *Chassidim* stood shocked and bewildered. Never had they heard such an uncharacteristic outcry from the *Rebbe*. "I will explain," said the *Tchortkover*. "The man was an obvious fraud. He had no son, and if he did, he wanted him in the army. He was sent by the government to test our loyalty. *Boruch Hashem*, we passed the test."

"But, *Rebbe!*" cried the *Chassidim*, "how did you know? What gave him away?"

"Simple," explained the *Rebbe*. "I watched the level of intensity. From the moment he met me until tonight there was no increase in intensity nor any sort of feeling of desperation with each request. The moment I heard his request tonight and it contained no more passion or desperation than his first request on Friday night, I knew he was a fraud."

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

The *Haftorah* of *Shabbos Rosh Chodesh* discusses the grandeur of *Hashem*, and while we may read this *Haftorah* on any other *Shabbos* of the year, being that it now falls out on *Parshas Noacha* connection must be there.

Yeshaya HaNavi's opening words describe how *Hashem* declares heaven His throne and earth a "footstool" wondering where a house could be built for Him on earth that could withstand the awe-inspiring power and holiness of the *shechina*. The question begs to be asked; if *Hashem* does not believe that the world could withstand his holiness, then why have *Klal Yisroel* attempt to build a house for Him altogether?

Chazal note that it took well over 400 years from the time *Klal Yisroel* came into *Eretz Yisroel* until *Shlomo HaMelech*

actually completed the construction of the *Bais HaMikdash*, partly because the world was meant to observe and see *Klal Yisroel* busying themselves with its construction in the hopes that they will recognize the true mastery of *Hashem*.

Furthermore, **Rashi** tells us that even though *Hashem* could have saved Noach in many other ways, *Hashem* burdened him with constructing the Ark for 120 years so that he could help the people around him repent and avoid the flood.

Perhaps, the two are linked. *Klal Yisroel* is meant to be a light unto the nations and a shining example of what a human being is meant to be. We are supposed to put our heads down and do the work *Hashem* wishes from us, and through our seemingly mundane actions, the world will become a better place.

עד כל ימי הארץ ורע וקציר וקר והם וקרין וחרף ויום ולילה לא ישבתו ... (ח-כב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ZTL

מחשבת הלב

In the aftermath of the *Mabul*, *Hashem* promised that the seasons, night and day, will not cease to exist. Things will forever run in their "natural" fashion. The *Gemara* (*Sanhedrin 58b*) derives a *halacha* from this *posuk*: "ואר"ל עכו"ם ששבת חייב מיתה שנה" **Rashi** explains that "חייב מיתה" - *Reish Lakish* says that a *goy* who keeps *Shabbos* is not permitted to work for 24-hours. *Ravina* says that this prohibition isn't limited to our *Shabbos*, but even on a random Monday people may not abstain from work.

Why did *Reish Lakish* feel the need to also apply this to all to mankind; the *posuk* is referring to the world, not people. Also, why only after the *Mabul* was this edict enforced? Lastly, according to *Ravina* that it's applicable any day of the week, what is the meaning of this *din*? If it's only applicable on our *Shabbos* we can understand it, because *Shabbos* is reserved specifically for us, *Hashem's* children. But why should a random Tuesday pose a problem? (see **Emes L'Yaakov**)

Perhaps the idea is as follows. When *Hashem* created the world, everyone easily recognized His presence, His total command and control over its existence. After the deluge, *Hashem* altered the actual nature of the universe. Now the world would function after its own way, the sun would rise and set at predetermined times, after which the moon would appear. A gentile's existence is also a natural one. Therefore, by him not working is the antithesis of his DNA. A *Yid* on the other hand lives his life according to the will of *Hashem*. Our entire existence is miraculous. *Shabbos* is our day with *Hashem*, where everything ceases to exist and is then created anew. It is in essence, a touch of "מעץ עולם הבה". Thus, we strive to connect with that, while a *goy* cannot. *Ravina* came along and said that this idea that a person doesn't work on any random day but relies on *Hashem* to provide him is also a *chiddush* that only us *Yidden* can live by, and therefore גוי ששבת חייב מיתה.

משל למה הדבר דומה

ואלה תולדת תרה תרה הוליד את אברהם ... (א-כז)

משל: The waiting room of the **Beis Yisroel of Gur, R' Yisroel Alter *z"l***, was never lacking in action. There was always a constant hustle and bustle, all hours of the day and night, as many people waited for their chance to speak to the *Rebbe* and benefit from his wisdom. Some needed sagely advice, some a listening ear, and some didn't know what they needed until they received it from the saintly *Rebbe*.

Once, a grandson of a prominent *Chassidische Rebbe* was waiting for his turn to speak to the *Beis Yisroel*. After waiting for quite some time, he approached the renowned *gabbai*, **Reb Chaninah Schiff *z"l***, and whispered, "When you bring me into the *Rebbe*, tell him who my grandfather is."

The *gabbai* replied, "It isn't our custom to do so." But the young man insisted. He nudged and nudged the

gabbai numerous times so that when he was finally accompanied into the inner sanctum of the *Beis Yisroel*, the *gabbai* hurriedly blurted out, "He wants the *Rebbe* to know that he is a grandson of a certain *tzaddik*."

The *Beis Yisroel* stopped what he was doing and looked up in surprise, "I should know? He should know!"

נימשל: Every Jew has greatness in him. He should know where he comes from and stand up for his heritage. This is a key to his personal growth. The same is true regarding our inner greatness. We should all know our *yichus*. The *Torah* states: "These are descendants of Terach, Terach gave birth to Avraham." In this way, we are taught where "it all began," with the great *Avraham Avinu*. We should know that we are descendants of the holy *Avos*. This awareness should fill our hearts with pride and joy and be a catalyst for us to reach greater heights, just as our forefathers led their virtuous lives.

המים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל הדרים הנבחים אשר תחת כל השמים ... (1-12)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

A glorious *Yom Tov* has passed, and now we must get back to reality without losing all we have gained. The singing, the dancing, the family and friends, all contributed to the atmosphere of *zman simchaseinu*. But what we achieved more than anything was a relationship with *Hashem*. After a *geshmake Elul*, a royal *Rosh Hashana*, a cleansing *Yom Kippur*, and an uplifting and inspiring *Sukkos*, we came to the goal of, "Ata Hareisa Ladaas ki Hashem Hu HaElokim, Ayn od Milvado."

But now, as we read *Parshas Noach*, I am struck by a most fascinating connection. When we think of Noach, we immediately focus on the *Mabul*, the raging waters and destructive power that destroyed the entire world! A tornado, hurricane and tsunami put together, do not come close to the terror and havoc that resulted from the "מי נח" - the waters of Noach.

Sukkos is a time of utilizing water for tremendous *simcha*. The celebration of the ניסוך המים - pouring water on the *mizbeach*, was symbolic of the abundance of *beracha* that we hope and pray *Hashem* will shower upon us throughout the year. The joy was palpable when the water was being spilled on the *mizbeach* and everyone present felt the great power of water and all that it represents. Water is life sustaining and fills us with joy when it symbolizes the abundance of *Hashem's* blessing. However, water can also be so devastating and damaging that it can destroy the entire world.

A Jew can be compared to water. Every Jew has the power to pour blessings and joy upon the world or *chas v'shalom* demolish and destroy the world around him. It all depends on how he chooses to use his gifts of speech and action.

At the conclusion of *Chag HaSukkos*, we recite the special prayer for rain. We ask *Hashem* that the water that will fall from Heaven should be a blessing and not a curse; bring life and not death; sustain us and not impoverish us. Let each and every one of us - with our free choice - make sure to shower the world and the people in our lives with blessings and kindness.